

ת"פ 49740/11/13 - מדינת ישראל נגד כמאל מנסירי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 49740-11-13 מדינת ישראל נ'
מנסירי(עציר)
בפני כב' השופט ד"ר שאול אבינור

06 אפריל 2014
49792-11-13

המאשימה
נגד
הנאשמים

מדינת ישראל
כמאל מנסירי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה: עו"ד עדי חביב

ב"כ הנאשם: עו"ד ג'אברה

הנאשם: הובא משב"ס

מתורגם לשפה הערבית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

דוח הפעולה **הוגש וסומן ת/4.**

משכתב האישום אינו מייחס לנאשם פגיעה פיזית במי מהשוטרים, אין מקום להגשת תעודות רפואיות בעניין הפגיעה הנטענת.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד הנוכחים.

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

רקע כללי וגדר המחלוקת

על פי עובדות כתב האישום, ביום 24/11/2013 בשעה 00:45 לערך, בגינת לוינסקי בתל-אביב, גנב הנאשם טלפון נייד השייך לשוטר מר ישראל בנימינוב (להלן - הטלפון). כפי שמצוין בעובדות כתב האישום, וכפי שגם עלה בראיות, השוטר מר בנימינוב ישב על ספסל בגינה כפיתיון, כאשר בתיק שהחזיק לידי היה הטלפון, כשהוא חשוף חלקית.

הנאשם הגיע לקרבתו של מר בנימינוב, נטל את הטלפון, ונמלט מהמקום. שלושה שוטרים נוספים היו במקום בתצפית. השוטר מר ניקולאי אוכמן הגיע ראשון לכיוונו של הנאשם, צעק לו לעצור, אך הנאשם ניסה להימלט. יתר על כן, הנאשם שלף סכין אותה החזיק ונופף בה, כאשר בסעיף 3 לעובדות כתב האישום מצוין כי הנאשם ניסה לדקור את השוטר מר אוכמן, הגם שלא מתואר כיצד עשה כן.

שני השוטרים הנוספים - מר דוד ג'רבי ומר ליאור שטרית - הגיעו למקום על מנת לעזור למר אוכמן. מר אוכמן הפיל את הנאשם על הקרקע וריתק אותו לקרקע, ושלושת השוטרים הנוספים - מר ג'רבי, מר שטרית ומר בנימינוב - הצטרפו אליו. אין מחלוקת כי השוטרים היכו את הנאשם, כאשר לפי הטענה הדבר נעשה משום שהנאשם התנגד למעצר, ואף עשה תנועות גוף בניסיון לנופף בסכין.

בגין האירוע האמור הואשם הנאשם, בכתב האישום בעבירות של גניבה, לפי הוראות סעיף 384 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין), ניסיון פציעה כשהעבריון מזוין, לפי הוראות סעיפים 335(א)(1) ו-25 לחוק העונשין, איומים לפי הוראות סעיף 192 לחוק העונשין, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי הוראות סעיף 275 לחוק העונשין, והחזקת סכין לפי הוראות סעיף 186(א) לחוק העונשין.

כבר בתשובה לכתב האישום הסתבר כי המחלוקת בין הצדדים מצומצמת למדי. ב"כ הנאשם הודה בשם הנאשם בעבירות של גניבה והחזקת סכין, אך טען כי הנאשם הוציא את הסכין ממכנסיו משום שפחד שיפצע ממנה ולא ניסה לדקור את השוטרים עימה (ראה בפרו' בעמ' 4).

במהלך הדיון בראיות, שנערך לפניי היום, וכן בסיכומי ב"כ הצדדים, הסתבר כי המחלוקת בין הצדדים מצומצמת אף יותר ומתמקדת אך ורק בשאלה של ניסיון פציעה כשהעבריון מזוין. הנה כי כן מדובר במקרה שבו גדר המחלוקת בין הצדדים הינו מצומצם ביותר, ולמעשה הכרעת בית המשפט נדרשת רק בשאלת האחריות לעבירה של ניסיון פציעה כשהעבריון מזוין.

עוד ראוי לציין, בפתח הדברים, כי על פני הדברים קיימות בעיות תקשורת עם הנאשם דנא. בעיות אלה הובילו בזמנו לשליחת הנאשם לבדיקה פסיכיאטרית, אשר במסגרתה נמצא הנאשם כשיר לעמוד לדין. גם בדיון שנערך לפניי היום, במהלך חקירתו הראשית והנגדית של הנאשם, התקשה הנאשם למסור גרסה סדורה ובחלקים מעדותו התבטאה בעניינים שכלל אינם קשורים לנושא המשפט. הלכה למעשה, אם כן, הגרסה הממשית היחידה המצויה בפני בית המשפט, מצויה בהודעה שנגבתה מהנאשם (ת/5), הגם שאף בהודעה זו ישנן סתירות פנימיות (ראה למשל בתשובה לשאלה אם ידע כי מדובר בשוטרים - ראה בש' 11 ו- 32 להודעה).

הראיות בעניין גדר המחלוקת

כעולה מהאמור לעיל, הנאשם הודה בכל המיוחס לו, למעט בעבירה של ניסיון דקירה כאשר העבריין מזוין. בנסיבות אלה אין צורך להידרש בהכרעת דין זו למכלול נסיבות העניין, שכן כאמור יתר העבירות אינן שנויות במחלוקת ואינן טעונות הכרעה.

בדיון שלפניי העידו ארבעת השוטרים שהשתתפו באירוע. העדות המרכזית בעניין הייתה של השוטר ניקולאי אוכמן, שכן על פי עובדות כתב האישום ניסיון הדקירה כוון כלפיו. בדו"ח הפעולה שערך השוטר מר אוכמן (ת/2) ציין מר אוכמן כי רץ אחרי הנאשם בתוך הגינה - לאחר שהנאשם גנב את הטלפון - ואגב כך הבחין שהחשוד מחזיק בסכין מטבח גדולה בידו הימנית. השוטר מר אוכמן מסר כי תפס והפיל את החשוד ארצה כאשר הוא צועק "יש לו סכין". מר אוכמן ציין כי השוטרים הנוספים הצטרפו אליו כאשר הנאשם "התחיל להתפרע עם הסכין וניסה לדקור אותנו כאשר אנו נאלצנו לנהל מאבק אלים בעזרת מכות" (ראה ת/2, עמ' 1).

יוער, כי במקום מוקדם יותר בדוח הפעולה ציין מר אוכמן כי הנאשם ניסה לדקור אותו עם הסכין אך לא תיאר באופן קונקרטי כיצד הדבר נעשה. גם מעדותו לפניי עלה כי מר אוכמן הפיל מיידית את הנאשם ארצה, ולשיטתו הנאשם ניסה לפצוע את השוטרים בכך שהשתולל עם תנועות גוף וסירב לשחרר את הסכין (ראה בפרו' עמ' 9 החל בש' 28 ואילך).

תיאור דומה עלה גם מעדויות יתר השוטרים. השוטר מר בנימינוב ציין כי הנאשם התנגד בכל כוחו למעצר, הייתה לו סכין ביד והשוטרים לא ידעו לאן הדבר יוביל (ראה בפרוט' עמ' 7 ש' 24). השוטר מר בנימינוב הוסיף וציין כי הנאשם לא ניסה ספציפית לדקור אותו (ראה בפרוט' עמ' 8 ש' 2).

השוטר דוד ג'רבי ציין כי כשהגיע למקום החזיק את הסכין על מנת להשתלט על הנאשם, וציין כי הנאשם התחיל לנופף עם הסכין (ראה בפרוט' עמ' 13 ש' 1 ואילך). כשנשאל מר ג'רבי אם הנאשם ניסה לדקור, השיב בשאלה "אז מה הוא עושה עם סכין" (ראה בפרוט' עמ' 13 ש' 28). עוד יש להעיר, כי ניסיון הדקירה אינו מופיע בדוח הפעולה שערך השוטר ג'רבי, במסגרת תיאור האירוע (ת/3, עמ' 1). רק בעמוד השני, לקראת סיום דוח הפעולה, מציין מר ג'רבי כי ברצונו לחדד את הנקודה: "אני ושוטרי הצוות ניסינו להשתלט על החשוד לאחר שהשוטר ניקולאי צעק יש בידו סכין. החשוד ניסה לדקור אותנו בעזרת ואני והשוטר ניקולאי ריתקנו אותו... החשוד המשיך בהתנגדותו העזה ולכן במהלך המאבק הקשה עימו נאלצנו לתת מכות לעבר גופו באמצעות אגרופים על מנת לנטרל את הסכנה..." (ראה ת/3 עמ' 2).

לבסוף העיד השוטר מר שטרית, אשר לדבריו הגיע אל הנאשם מיד לאחר השוטר מר אוכמן. מר שטרית ציין כי הנאשם "נופף בידו אשר מחזיקה בסכין שהיא ידו הימנית וכך ניסה לדקור אותנו..." בעדותו לפניי ציין העד, באופן כללי כי הנאשם "ניסה לדקור אותנו" (ראה בפרוט' עמ' 18 ש' 12).

עוד הוגשה לפניי הודעת הנאשם (ת/5). במסגרת ההודעה הודה הנאשם בגניבת הטלפון וציין "בזה אני טעיתי אבל לא מגיע לי שירביצו לי" (ראה ת/1 ש' 13). הנאשם טען כי הסכין שהחזיק ברשותו הייתה סכין של מטבח שהחזיק ברשותו משום שיש אנשים שרוצים להרוג אותו. בהמשך טען, או כך לפחות ניתן להבין מדבריו, כי שלף את הסכין משום שהחלה להציק לו בבטנו.

דין והכרעה

התמונה המצטיירת מהראיות האמורות הינה אם כן כלהלן: הנאשם גנב את הטלפון מרשותו של השוטר מר בנימינוב ולאחר מכן החל להימלט מהמקום. השוטר מר אוכמן ניסה לעוצרו, ובשלב מסוים נופף הנאשם בסכין. בשלב זה השתלטו ארבעת השוטרים על הנאשם, וזאת לאחר שמר אוכמן הפיל את הנאשם על הרצפה. הנאשם התנגד למעצר וניסה להשתחרר מאחיזת השוטרים והמשיך להחזיק בסכין עד שמר ג'רבי שבר את הסכין.

מתיאור עובדתי זה עולה כי הנאשם אכן ביצע את העבירות, שכאמור הודה בהן, אך בכל הקשור לשאלה אם ניסה לפצוע את השוטרים בסכין, מתעורר ספק, שממנו זכאי הנאשם ליהנות. הנפנוף בסכין ניתן להבינו כאיום כלפי השוטרים, וברור כי השוטרים גם חשו מאוימים באותה סיטואציה, כפי שמסרו. יחד עם זאת, לא עלה לפניי תיאור קונקרטי של ניסיון דקירה. כאמור, הנאשם נפנף בסכין, אך מנפנוף לא ניתן ללמוד על התקיימות היסודות של העבירה של ניסיון פציעה כשהעבריין מזוין.

בהקשר זה חשוב להדגיש כי עבירת הניסיון הינה עבירת מטרה הדורשת כוונה להשלים את העבירה מושא הניסיון. כוונה כאמור לא הוכחה לפניי. מנפנוף הסכין ניתן ללמוד, כאמור, על עבירה של איומים, אך לא בהכרח על עבירה של ניסיון לפצוע כשהעבריין מזוין. בהקשר זה יש לזכור כי עסקינן בסיטואציה שבה ארבעה שוטרים משתלטים על חשוד אחד (הוא הנאשם), תוך כדי הפעלת כוח פיזי, ובנסיבות אלה אף סביר פחות להסיק כי הנאשם ניסה לדקור את כולם, כפי שהשתמע ממוקצת עדויות השוטרים.

אשר על כן, אני מרשיע את הנאשם בעבירות בהן הואשם בכתב האישום, למעט בעבירה של ניסיון פציעה כשהעבריין מזוין, שמביצועה אני מזכה את הנאשם.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נקבע בזה מועד לשמיעת הטיעונים לעונש **ליום 24/4/2014 בשעה 09:00**.

הנאשם יובא על ידי שב"ס.

המזכירות תזמין מתורגמן לשפה הערבית.

ניתנה והודעה היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד הנוכחים.

ד"ר שאול אבינור, שופט